

soldat iseäranis ette ja juhib, kui töök esi-mehed langenud on, oma kompanii kolm roodu üksi lahingist läbi. Selle eest saab temale üks raud risti antud. Terwe kompanii oli mahwaste lõdnud ja pealik oli walmisega kimpus, keda tema auutähе osaliiseks ettese-dima pidi. Ta wõtab wimaks ometi selle südaka juhataja, seab ette ja see saab ka seda. Aga pealik tahab soldati naesele ühte iseära-nis rõõmu walmistada, wõtab tinti, sulge ja paberit ja firjutab naesele järgmise sõsuga firja:

Uuustatud emand!

Mul on Teile teatada, et Teie mees soldat N. oma teu eest lahingis 18. Augustil raud-risti on saanud. Tema saab seda risti terwe kompanii eest kandma. Ma olen rõõmus, et mina seda Teile teatada wõin ja soowin sú-damest õnne sekš. Teie mees on terve ja priške.

Metsi ees, 1870.

Selle kompanii pealik . . .

Varsti saab pealik oma ehmatuseks järg-mise firja:

Uuustatud hårta pealik!

Teie kirja olen ma heas terwises fåtte saa-nud; aga ma pean wåga imekspanema ja kaebama, et mu mees ühte nii rašket nuht-lust on saanud, et ta üsna üksi seda rišti terwe kompanii eest kandma peab. Ta pole muidugi neist kõigetugemamatest, ja nuid peab ta veel seda rašket raud rišti terwe kompa-nii eest kandma. See on ühe perekonna isale liig. Et Teie mind aga veel pilkate ja mulle õnne selle oasja juure soovite, ei pea mina mitte Teiest ilusaks; sest oma ligimest ei pea mitte õnnetusles pilkama. Sest mu mees on üks tõsine mees ja on ikka oma üle-mate ees auus olnud, mikspärast mitte Teie ees? Wõtke temalt see rist jälle ára, ehk et teised seltsimehed peawad temaga árawah-e-tama. Meie kirikuia peal on aga üks ainus rist sest sordist ja see on üks terwe mehe koorem.

Ma teretan Teid ja oma meest.

20. Septembril 1870.

Soldati naene N. . .